

ISTEN IDŐZÍTÉSE – A KAIROSZ IDŐ

Prédikátor 3,1-8

Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, a mi ültettetett. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek. Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak. Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. Ideje van a szaggatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek.

Ha mi nem az esetlegességek és a véletlenek hatalma alatt élünk, hanem az életünket tudatosan, célirányosan éljük, sőt, ha az életünk felett szellemi tényezők uralkodnak, mert vagy az Isten uralkodik felettünk a hitünk és engedelmisségünk által, vagy a Sátán a bűn által, akkor könnyű belátni annak az igazságát, hogy valóban mindennek rendelt ideje van! Ez a rendelt idő a kairosz idő a Bibliában. Mivel ez egy kulcskifejezés, ezért ez a tanítás erről fog szólni.

Az időre az eredeti görög nyelvben két kifejezést találunk. Az első a KRONOSZ. Ebből származik a kronológia szavunk. A kronosz az idő folyását jelenti, a mi életünket meghatározó egymásutániságot. A kronosz azt jelenti, hogy a tegnap már mögöttünk van, a holnap még előttünk, és a jelen pillanatot épp most éljük. A kronoszt használja a Biblia akkor, amikor azt mondja: „az életének ideje ennyi vagy annyi év volt”. A kronosz az időtartam, az idő teljessége és folyása.

A másik kifejezés a Bibliában a KAIROSZ. Ez a kronosz egy meghatározott pontját jelenti, a valamilyen szempontból fontos, kiválasztott, különleges időt. Sokszor úgy olvassuk a magyar Bibliában, hogy „alkalma” valaminek. A kairosz idő egy speciális idő a kronosz nagy egészén belül.

A kairosz általában olyan idő, ami nem ismételtető meg. Éppen ez adja a nagy felelősségét annak, hogy a kairosz időket mindig felismerjük és kihasználjuk, vagyis arra használjuk, amire az el lett választva. Mondok rá hétköznapi, és bibliai példát is.

A hétköznapi példa a kairosz időre, ha mondjuk meg kell jelenned egy állásinterjún, mert visszaigazolták, hogy az önéletrajzod alapján téged látnak alkalmasnak. Értesítenek levélben, hogy ekkor és ekkor jelenj meg egy utolsó egyeztetésen. Van egy meghatározott időpontod – vagyis kairosz időd. És ha nem mész el, és mindegy, miért nem, akkor lehet, hogy életed nagy lehetőségét puskáztad el, egy jó karriert szalasztottál el, mert hiába vártak rád, és az állást végül odaadták másnak. Mert a kairosz időben nem voltál készen. És hiába mész vissza egy hét múlva, hogy itt vagyok, most tudtam jönni, a kairosz idő elmúlt, már más dolgozik az eredetileg neked készített helyen.

A Bibliai példa – csak egy a sok közül, mielőtt részletesen is áttanulmányoznánk az egész kijelentést a kairosz idővel kapcsolatosan – az **Ezékiel 22:30-31** – ez egy gyakran idézett ige:

Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállana a résre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam. Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzevel, fejükre olvasom tetteiket! - így szól az én Uram, az ÚR.

Isten keresett egyetlen közbenjárót a babiloni fogság előtt, de nem talált. Ha korábban keresett volna, talált volna, hisz ott volt például Mózes, később is talált közbenjárót, Dánielt vagy Esztert, de amikor keresett, nem talált. És jött az ítélet. Mert amikor Isten becsöngetett Izraelhez, mert szüksége volt egy közbenjáróra, akivel együtt tudott volna munkálkodni a szabaduláson, épp nem volt otthon senki. Ez a kairosz idő: amikor Isten becsönget hozzád és meglátogat. Az újszövetségben így is nevezi egy helyen Pál apostol a kairosz időt: a „meglátogatás ideje”. És lehet, hogy előtte is otthon voltál, utána is otthon vagy, de épp akkor nem vagy otthon, amikor Isten keres téged, akkor lemaradsz a találkozásról.

Néha Isten kegyelméből megismétlődhet a kairosz idő. Van esély a pótlásra. Mint amikor az egyetemista elmegy vizsgázni, és megbukik, van esélye rá, hogy pótvizsgálhat. A vizsgaidő a kairosz idő. Hiába tudod a tananyagot vizsga előtt vagy vizsga után, a vizsgád eredménye attól függ, amit a vizsga idején produkálsz. De ha megbuksz, talán lesz még egy esélyed a pótvizsgán. De nem lehet erre építeni, egy normális diák nem is a pótvizsgára alapoz, mert egyrészt nem biztos, hogy mindig mindenből lehet pótvizsgáztatni, másrészt ha az ember a pótvizsgán is elbukik, akkor azt már végképp nem lehet kijavítani. Ezért nem a pótvizsga a cél, hanem a vizsgaidőpont. Akkorra kell felkészülni, akkor kell megjelenni is, hiszen nem akkor van vizsga, amikor a diák akarja, hanem amikor a tanár kiírja a vizsgaidőpontot.

Erre a pótvizsgára is van bibliai példa: Tamás története a **János 20-ban**. Megjelenik a feltámadott Jézus a tanítványok között, eljön a kairosz idő, a meglátogatás ideje, amikor Jézus bebizonyítja a feltámadását, jeleket és csodákat tesz, amikor reményt ad az elcsüggedteknek, amikor küldetést ad – és Tamás nincs ott a többiekkel. Ezt olvassuk a **24. versben**:

Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Ikernek hívtak, éppen nem volt velük, amikor megjelent Jézus.

Tamás éppen nem volt ott. Ki tudja hol volt. Lehet, hogy csak elaludt, lehet, hogy beteg volt, vagy vásárolnia kellett otthonra, vagy valaki mással beszélgetett épp Jézusról – de nem volt ott, ahol lennie kellett volna. Amikor eljött Jézus megjelenésének a kairosza, akkor Tamás ebből kimaradt. És ugyanígy marad ki sok gyülekezet az ébredésből, sok hívő ember Isten megjelenésének, Isten csodáinak, tetteinek, kijelentéseinek alkalmából, mert a kairosz időben nem állnak készen. Mert rendelt ideje van a földön mindennek, de a rendelt időben ők máshol vannak, mást csinálnak, és elszalasztják a kairosz időket!

Jézusnak a nagy-nagy szeretete abban nyilvánult meg, hogy még egyszer eljött Tamás miatt is. Megismételte a kairosz időt. Mert így szeret bennünket Isten! Tamás kapott lehetőséget a pótvizsgára. De nem lehet erre építeni! Nem lehet Isten szeretetével visszaélni! Inkább legyünk mindig készen, és legyünk felkészültek a kairosz időkre, hogy le ne maradjunk arról, amit nem biztos, hogy utólag bepótolhatunk.

Van egy nagyon fontos alapelv és felszólítás a Bibliában: a kairosz idő annyira fontos, hogy semmiképpen nem szabad elvétenünk, sőt, az Újszövetség így fogalmazza meg: áron is vegyétek meg a kairosz időket!

Efézus 5,15-16

UFO: Jól vigyázzatok tehát, hogyan élték; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak.

KÁROLI: Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.

Kolossé 4,5

UFO: Bölcsen viselkedjétek a kívül állók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.

KÁROLI: Bölcsen viseljétek magatokat a kívül valók irányában, a jó alkalmatosságot áron is megváltván.

Mindkét igeversben a kairosz időről van szó! A kairosz idő az „alkalmas idő” és a „kedvező idő”, amit „áron is meg kell vennünk”. Mert a kairosz idő az Isten megmozdulásának az ideje, az az idő, amikor Isten is biztosan jelen lesz és munkálkodni fog velünk együtt. Mert nagyon nem mindegy, hogy valamit csak mi magunk végzünk, vagy ott dolgozik velünk Isten is a maga természetfeletti hatalmával. Ha láttátok a Trója

című filmet, abban nagyon jól lejött ez: ha Akhülleusz, a legyőzhetetlen vitéz jött harcolni, mindenki bátor volt. De amikor ő nem jött, akkor az egész hadsereg bizonytalanul és remegve nézett a csata elé.

Barátaim, nagyon sok múlik Isten időzítésén! Hogy valamit egyedül csinálunk, a nekünk tetsző időben és módon, vagy Istennel együtt csináljuk, a neki tetsző és az általa rendelt alkalmas időben! Ugyanis egy dolgot sosem szabad elfelejtenünk: nekünk kell Istenhez igazodni, nem ő fog mihozzánk! Ahogyan nem a diák mondja meg a tanárnak, hogy mikor óhajt vizsgázni, hanem a tanár tűzi ki a vizsgaidőpontokat, arról már nem is beszélve, hogy nem a diák mondja meg azt sem, hogy miből akar vizsgázni, hanem a tanár kéri számon a tananyagot. Nekünk is így kell alkalmazkodnunk Istenhez, és felkészülten kell várnunk és betartanunk Isten rendelt időpontjait és utasításait. Mert az áldás mindig az engedelmességből, a rendelkezésre állásból, a követésből és a felkészültségből fakad.

Még egy nagyon fontos példát nézzünk meg Izrael életéből, amely nagyon drámai módon mutatja be azt, hogy együtt kell haladnunk Isten tempójával, mert különben végzetes lemaradásokban és kimaradásokban lehet részünk. **A 4Mózes 13-14. részéhez lapozunk:**

...

Ennyi bevezető után vegyük kézbe a Bibliánkat, és tanulmányozzuk végig a Szentírás kijelentéseit a kairoshoz való kapcsolatokban. Milyen rendelt időkről beszél a Biblia, amikre nekünk is fel kell készülnünk. Ahogy szoktuk, most sem fontosság, hanem kronológikus (kronosz!:-) rendben haladunk a Biblia elejétől a végéig, és tizenegy kairoshoz való időt nézünk meg kicsit részletesebben is.

1. A nyugalom kairosha

2Mózes 16,23

Ez az, amiről az ÚR beszélt, hogy a nyugalom ideje lesz holnap, az ÚR szent szombatja.

3Mózes 26,35

A pusztulás egész ideje alatt nyugodni fog, mivel nem nyugodhatott a nyugalomra rendelt időben...

A tanításban idézett ószövetségi igékben a héber biblia görög fordításában, a Septuaginta fordításban is a kairoshoz való szó szerepel mindenütt. Tehát az első kairoshoz való idő, egészen biztosan nem véletlenül a nyugalom napjához, azaz az Istennek rendelt és elválasztott időhöz kapcsolódik.

Istennak van egy állandó félfogadási ideje, amikor teljes egészében a népe rendelkezésére áll: ez pedig a nyugalom napja. Ez az Istennel való közösség kairosha. És hadd mondjam azt, hogy ez egy egész nap, nem csupán másfél óra! Mivel a legtöbb ember manapság elég komoly hajtásban él, és az öt napot mindenkinek végig kell dolgozni, sokszor nem is nyolc órában, nagyon szükség van ebből a taposómalomból a kikapcsolásra. Ez a szombati nap. Azonban még nagyobb szükség van az Istennel eltöltött mély közösségre, a gyülekezettel eltöltött mély közösségre, ami nem egy másfélórás közös egymás mellett ülést jelent, mert ez még nem koinónia. Szükség van a szolgálat, a dicsőítés, az imádság, az igetanulmányozás idejére. Ez a nyugalom napja. Azonban sok hívőnek nincs nyugalom napja, csak nyugalom délelőttije van, aztán sokszor vasárnap is csak a tanulás, a munka, a kertészkedés, a takarítás. Pedig ez az Isten rendelt kairoshoz való ideje! Ezt az időt nem lehet akármire és akárhogyan fordítani. Ez egy állandó kairoshoz való idő, aminek megvan a maga fontos szerepe az életünkben, és ha ezt a rendelt időt mi rendetlen – vagyis rendezetlen dolgokra használjuk, akkor ne csodálkozzunk, hogy szenvedés lesz a hétköznap, nem jutunk előre a munkáinkban, szétesik a családjuk, és nem fogjuk átélni a növekedést sem az egyéni életünkben, sem a gyülekezetünkben. A nyugalom kairosha vasárnap reggeltől vasárnap estig tart! Ez az Istennel való közösségápolásunk elsődleges ideje, egy célirányos, különleges idő. Ezt az időt is meg kell vennünk áron! Nem használhatjuk másra, mert nem pótolható egy hétköznapi bibliaórán az, amit Isten ebben a kiválasztott kairoshoz való időben végezne el bennünk. És ha mi a nyugalom napján nem vagyunk elérhetőek Isten számára, akkor nem az áldások, hanem az ítélet jön ránk. Pontosan erről beszél az **Ézsaiás 58:13-14-ben** Isten:

Ha nem jársz kedvteléseid után a nyugalom napján, az én szent napomon, ha a nyugalom napját gyönyörűségnek hívod, az ÚR szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat, nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalasz ügyeidről, akkor gyönyörködni fogsz az ÚRban, én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak őszödnök, Jákóbnak örökségében. Az ÚR maga mondja ezt.

A nyugalom napja a gyönyörűség és a dicsőség kairosza lehet – vagy a bukásé! Attól függ, hogy ezt a rendelt időt te mire használod.

2. A fogadalom megtartásának kairosza

4Mózes 6,2-8

Ha egy férfi vagy nő külön fogadalmat tesz, názírfogadalmat, vagyis az ÚRnak szenteli magát, tartózkodjék bortól és részegítő italtól, ne igyék borecetet és részegítő italból való ecetet, ne igyék szőlőből készült italt, ne egyék se friss, se szárított szőlőt. Názírsága egész ideje alatt semmi olyat se egyék, ami szőlőtőről való, még a magját, vagy a héját se. Názírfogadalmának egész ideje alatt ne érje borotva a fejét, míg le nem telnek azok a napok, amelyekre az ÚRnak szentelte magát. Szent legyen, növessze meg fejének hajfürtjeit. Ne menjen be halotthoz az egész idő alatt, amelyben az ÚRnak szentelte magát. Ne tegye magát tisztátalanná se apjával, se anyjával, se fiútestvérével, se nőtestvérével, amikor meghalnak, mert Istennek szentelt haj van a fején. Názírsága egész idején az ÚRnak legyen szentelve.

A nazírság egy különleges fogadalom volt az ószövetségben, amikor valaki a saját akaratából úgy döntött, hogy valamennyi időt, egy évet vagy többet Isten szolgálatára szentel. Ez egy különleges idő volt az ember életében, különleges rendszabályokkal, hogy ebben a speciális kairoszban teljesen Isten rendelkezésére állhasson.

Amit ebből meg kell tanulnunk, hogy mi is generálhatunk kairosz időket. Ezek az Istennek tett felajánlásaink, amikor az időnkéből, a kronoszunkból egy meghatározott szakaszt kairosszá alakítunk át. De ezt Isten mindig nagyon komolyan veszi! Nagy áldások fakadhatnak fel az ilyen Istennek felajánlott kairoszokból, de nagy felelősséggel is jár. Mert akkor be kell tartani a rendelt időkre vonatkozó fokozott előírásokat.

Az egyik leggyakoribb ilyen fogadalomtétel a böjt ideje, amikor Istennek adunk valamennyi időt egy speciális, célirányos életvitelre. Mert a böjt nem csak az ételtől való távolmaradást jelenti, hanem a nagyon szoros Istennel való közösséget is, az órák hosszát tartó igetanulmányozást és imádságot. A böjt egy Istennek felajánlott kairosz idő.

A másik gyakori eset egy szolgálatra való fogadalomtétel. Amikor felvállaljuk, hogy az időnk egy részét Isten szolgálatába állítjuk, és például minden héten egy délutánt szánunk valamilyen konkrét munkára Isten országa építésében. Amikor mi elmegyünk szolgálni az embereket Jézus Krisztus nevében, akkor egy kairosz időt generálunk, amelyben Isten is velünk együtt fog munkálkodni. Mindkettő nagy áldást jelenthet, de ha vállalunk valamit, aztán mégsem tesszük meg, vagy hanyagul tesszük meg, akkor az viszont esküszegésnek minősül, ami mindig Isten ítéletét hozza be az életünkbe. Szóval csak bátran generáljunk mi is kairosz időket – de akkor az valóban legyen Istennek rendelt és a szolgálatnak rendelt idő az életünkben!

3. A fogságbavitel és az átok kairosza és a szabadulás kairosza

Ezt a kétféle rendelt időt együtt tárgyaljuk, mert elválaszthatatlanul összekapcsolódnak. Miért? Mert a szabadításra csak egy esetben lehet szükségünk: ha fogságba és rabságba kerültünk. Ez viszont soha nem véletlenül történik az emberrel, hanem mindig a bűneink jogos ítélete és átka. Bűn nélkül nincs fogság, és ha nincs fogság, akkor nincs szükség szabadításra sem. Tehát mikor érkezik el a szabadítás ideje? Amikor letelik a rabság ideje! Mert a rabságnak is meghatározott kairosza van – **Hóseás 9,7:**

Eljön a büntetés ideje, eljön a megtorlás ideje.

Minden bűn magában hordoz egy megszabott negatív következményt, amit a Biblia átoknak nevez. Isten cselekvésének van egy ilyen negatív kairosza is: ha mi megszegjük a szövetséget, akkor az engedetlenség és a lázadás mindig elhozza Isten ítélő és büntető cselekedeteinek kairoszát – ahogy erről a **Zsoltárok 119,126:**

Itt az ideje, hogy cselekedj, URam, mert megszegették törvényedet!

Az engedetlenségünkkel a büntetés idejét hozzuk el, amiről Mikeás próféta által is beszél Isten a **Mikeás 2:3-ban:**

Azért ezt mondja az ÚR: Most én tervezek rosszat e nemzetség ellen, nem húzhatjátok ki belőle nyakatokat, és nem járhattok kevélyen, mert gonosz idő lesz az!

És csak még egy igé ezzel kapcsolatban, a **Jeremiás 50:25-27:**

Kinyitotta fegyvertárát az ÚR, előhozta haragja fegyvereit. Mert munkája van az Úrnak, a Seregek URának a káldeusok országában. Törjetez rá mindenfelől, nyissátok ki raktárait, hányjátok halomra, és semmisítsétek meg, ne maradjon belőle semmi! Mészároljátok le minden bikáját, menjenek a vágóhídra! Jaj nekik, mert eljött a napjuk, büntetésük ideje!

Amikor Isten kinyitja haragja és büntetése fegyvertárát, és elkezd cselekedni, akkor gonosz időket hoz, a bűn jogos büntetésének kairoszát itt a földön, amit a Biblia átoknak nevez.

Isten azonban kegyelmes és szerető Urunk, aki elhozza a szabadulás kairoszát is.

Zsoltárok 102,14 – Károli

Kelj fel és könyörülj Sionon! Mert ideje, hogy könyörülj rajta, mert eljött a megszabott idő.

Ézsaiás 49,8

Ezt mondja az ÚR: A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján megsegítlek. Megőrizlek és megajándékozom általad szövetségemmel népemet, hogy te állítsd helyre az országot, és oszd szét az elpusztult örökséget.

2Korintus 6,1-2

Vele együtt munkálkodva intünk is titeket; úgy éljetez, mint akik nem hiába kapták az Isten kegyelmét. Mert ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!”

Az átok ideje véges. Legvégső és legrosszabb esetben a halálunkkor fog lejárni, a halál után ugyanis nem átkozott vagy áldott emberekről beszél az Ige, hanem üdvösséget nyert vagy elkárhozott emberekről. Tehát az átok evilági kairosz. És az átok kairosza kétféle módon telhet le az életünkben. Az egyik a TERMÉSZETES MÓD: amikor magától vagy emberi erőttől telik le az átok ideje. Azért beszélek erről, mert van ilyen is, nem kell misztifikálni ezt a témát sem. Ha valaki például embert öl, akkor börtönbe kerül, és ha leüli a börtönbüntetését, mondjuk 25 év múlva kiszabadulhat. A börtönbüntetés átka, vagyis negatív következménye 25 év múlva telik le. Ez egy megszabott idő, egy kairosz, amit a bíróság szab meg. És jó esetben, ha tényleg történik benne egy megjobbulás, akkor 25 év múlva akár még a társadalomba is visszailleszkedhet, és élhet egy normális életet a az ilyen ember, mert erre is van példa (ha nem is sok). Persze vannak olyan törések az életében, amit mindvégig hordoznia kell, de most nem ezekről van szó. Vagy valaki megbetegszik, és a betegség bűn által jön be az életébe, akkor ez egyértelműen átok. Hogy még világosabb legyen, például a betegség legyen nemi betegség, amely azért jött be az ember életébe, mert minden héten mással feküdt le. Ez egyértelmű átok-ok. És ez az ember nem lesz hívő keresztény, de abbahagyja ezt az életmódot, és egy év alatt orvosi segítséggel lassan felépül. Akkor neki letelt a betegség

kairosza. Vagy egy vállalkozó hoz egy rossz döntést, ami miatt a csőd szélére kerül. De összeszedi magát, keményen küzd tovább, és néhány év alatt visszahozza a csőd széléről a vállalkozását, és talpra áll. Akkor neki letelt a csőd kairosza. Ezek teljesen reális példák. Az átok és az áldás működik a kereszténységen kívül is, mert azok mindig a cselekedeteink következményei, attól függetlenül, hogy hívők vagyunk-e vagy sem. De a cselekedetek könyve csak az egyik könyv a kettő közül, amely a mennyben megnyílik majd az ítéletkor, a másik a Bárány vagy az Élet könyve, amibe az üdvözültek nevei vannak beírva – ugyanis üdvösséget nem a cselekedeteinkből, az átkaink vagy áldásaink összegéből kapunk! Tehát más az áldás-átok, és más a kegyelem-kárhozat. És az átok idejéből természetes síkon is ki lehet jönni, csak véget kell érjen az átok kairosza. Természetes módon a kárhozatból nem lehet kijönni, azt csak természetfeletti módon lehet megtörni, a Jézus Krisztusba vetett hiten és az újonnan születésen keresztül. És még egy korlát az előző kijelentéssel kapcsolatban: természetes módon nem minden átok alól lehet kijönni – vagy minden átok alól nem lehet kijönni. Mert ha valaki például az életvitele miatt AIDS-es lesz, ami egyelőre nem gyógyítható, az természetes módon nem fog elmúlni, akkor sem, ha az illető megjavul, és egy teljesen önmegtartóztató életet él azután. Viszont ami jó hír, hogy van egy TERMÉSZETFELETTI MÓDJA is az átok idejéből való kijövetelnek, és ez ráadásul minden átokkal kapcsolatban működhet: ez pedig a bűnbánat és bűnrendezés Istennel, a hit és az Istennek való engedelmesség által, amikor Jézus Krisztus váltságghalálával eltörli a bennünket nyomasztó átok-levelet és új életet ad. Ezért a szabadulás természetfeletti kairosza közel van mindenkire – mindössze egyetlen imádságnyira! A szabadítás ideje olyan kairosz, amely természetes síkon előbb-utóbb eljőhet (nem biztos hogy eljön, de eljőhet), még akár megtérés nélkül is, ha megváltoztatjuk a hozzáállásunkat és megfizetjük az átok idejét és árát, de természetfeletti módon generálhatjuk is a szabadítás idejét a megtérésünkkel és a bűnrendezésünkkel. Lapozzunk a **Zsoltárok 50,15-höz**:

És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.

Ha a nyomorúság és a rabság kairoszában vagy, akkor egy természetfeletti módon, a hittel teljes Istenhez fordulással generálhatsz egy szabadítási kairoszt is. Mivel ez egy nagyon lényeges téma, a szabadítás, az üdvösség-kárhozat és áldás-átok kettőssége, ezért erről külön tanítások lesznek a bibliaiskolában. Most csak a kairosz idővel kapcsolatban akartam erről beszélni, és csak ennyit: Isten kirendeli a szabadítás napját az életünkben, vagy generálhatunk magunknak ilyet, ha megtérünk és az életünket 100%-osan hozzárendeljük Isten akaratához. A rabság ideje tőlünk függ, Isten ugyanis ok nélkül nem ad sem büntetést, sem átkot, tehát a fogságba vitelünk kairoszát mi generáljuk. És a szabadulásunk kairoszát is generálhatjuk. Sőt, az üdvösségünk kairoszát is generálhatjuk. Megtéréssel és engedelmisséggel.

Még egy igét szeretnék ezzel kapcsolatban idézni a Károli fordítás szerint, és ez a **Hóseás 10,12**:

Vessetek magatoknak igazságra; arassatok kegyelem szerint! Szántatok magatoknak új szántást; mert ideje (kairosza) keresnetek az Urat, mígnem eljő, hogy igazság esőjét adjon néktek.

Ez az új szántás ideje, amikor a régi talajt újraszántjuk, hogy új vetés kerülhessen bele, és abból egy új aratás legyen. Mikor van szükség az új szántásra? Amikor a régit már learattuk, a föld megfáradt, és friss területre kell vetnünk. És látjátok, amikor vetsz, méghozzá istenkeresést vetsz, akkor egy olyan kairoszt, rendelt időt fogsz aratni, amelyben eljön rád az igazság esője.

4. A templomépítés és az ébredés kairosza

Hageus 1,2-8

Így szól a Seregek URa: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az ÚR háza újjáépítésének ideje (kairosza). Az ÚR igéje azonban így szól Haggeus próféta által: Hát annak itt van az ideje (kairosza), hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever? Azért így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek! Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészegedni; ruházkodtok, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. Így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek!

Menjetez föl a hegyre, hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! - mondja az ÚR.

Ez egy nagyon fontos alapelv, ami összefoglalja a kairoszi idő működésének lényegét.

Isten kiválaszt egy időt, amikor Ő munkálkodni akar. Azt mondja, kiválasztottam ezt az időt arra, hogy most felépüljön a Templom, az Isten dicsőségének és a szolgálatnak a helye. Most jött el az idő a templom-építésre! Emlékezzetek, ez nem egy szabadon választható idő, Dávid például hiába szeretne volna felépíteni a Templomot, Isten neki nem engedte meg, csak Salamon idejében épülhetett fel a Jeruzsálemi Templom. És Isten most kijelentette, hogy eljött a templomépítés ideje. Ma ezt úgy mondaná: eljött az ébredés ideje. Mert az ébredés mindig Isten templomának felépítése az emberi közösségekben. Eljött az a kairosz, amire a nép is olyan régóta vár, a rabság hetven évében mindig erről álmodoztak, és végre itt a rendelt idő. Beteljesedhetnek az álmok. – De nem teljesednek be! Miért? Mert ezt a rendelt időt, a templomépítés kairoszát Isten népe arra használja, hogy a saját házait építse. Értitek? Az Isten által rendelt kairoszt eltékozza a nép, mert magára figyel és önző módon csak a saját kis életével és boldogulásával foglalkozik!

Barátaim, az egyház így tékozolt el már rengeteg templomépítő időt! Isten rendelt egy kairoszt, és lehet, hogy mi észre sem vettük, mert annyira el voltunk foglalva a saját magunk emberi céljaival és munkáival. És nem épült fel a templom! Nem jött el az ébredés. Ráadásul mi sem jutottunk egyről a kettőre, mert az Isten kairoszában az eltékozlása soha nem jár negatív következmények nélkül. Mit mond Isten Haggeus prófétán keresztül: Gondolkozzatok már egy kicsit! Hát nem veszitek észre, hogy valami nincs rendben?! Hogy hiába vettek, alig arattok, hogy hiába van minden az asztalotokon, mégsem laktok jól, hogy hiába dolgoztok, mégsem prosperál a vállalkozásotok! Mert nem azt teszitek, amit most kellene! Mert most a templomépítéssel kellene foglalkoznotok, az Isten szolgálatában kellene dolgoznotok, mert most ennek van itt a kairosza! Értsétek már meg, hogy előbb Isten országát kell keresnetek és építenetek, ez a helyes sorrend, és ha ezt teszitek, akkor nem lesz gond a megélhetéssel sem. De ha az Isten kairoszában is csak dolgoztok, güriztek, a magatokét építitek, akkor úgysem juttok előre! Ha az Isten kairoszában tanulsz a vizsgáidra, nem leszel sikeres a vizsgáidban! Ha a templomépítés kairoszában túlórázol, akkor nem leszel nyereséges a munkádban. Legyen ez figyelmeztetés: Isten megadja a templomépítés, az ébredések kairoszát – de ha mi nem arra használjuk a rendelt időt, hogy Neki dolgozzunk, akkor egyrészt nem lesz templomunk, és kimaradunk az ébredésekből, másrészt a magunk munkájában sem fogunk boldogulni és előre jutni!

5. Az aratás kairosza

Ez megint egy hatalmas téma, és egy újabb különálló tanítás a bibliaiskolában – most csak belekóstolunk ebbe is, egyetlen gondolat erejéig. A Biblia nagyon sokszor használja a vetés és aratás képét Isten munkájával kapcsolatban, különösen az aratás képét kapcsolja hozzá a missziómunkához. A vetés után mindig lesz aratás, ez természeti és szellemi törvény, azonban az aratásnak meg kell várni az idejét. Nézzünk meg egy példázatot, amit Jézus mond el a **Máté 13,24-30-ban**:

Hasonló a mennyek országa ahhoz az emberhez, aki jó magot vetett a szántóföldjébe. De amíg az emberek aludtak, eljött az ellensége, konkolyt vetett a búza közé, és elment. Amikor a zöld vetés szárba szökött, és már magot hozott, megmutatkozott a konkoly is. A szolgák ekkor odamentek a gazdához, és azt kérdezték tőle: Uram, ugye jó magot vetettél a földedbe? Honnan van akkor benne a konkoly? Ellenség tette ezt! - felelte nekik. A szolgák erre megkérdezték: Akarod-e, hogy kimenjünk, és összeszedjük a konkolyt? Ő azonban így válaszolt: Nem, mert amíg a konkolyt szednétek, kiszaggatnátok vele együtt a búzát is. Hadd nőjön együtt mind a kettő az aratásig, és az aratás idején (kairoszában) megmondom az aratóknak: Szedjétek össze először a konkolyt, kössétek kévébe, és égessétek el, a búzát pedig takarítsátok be csűrömbe.

Az aratásnak is van rendelt ideje. Ennek a példázatnak van egy mezőgazdasági jelentéssíkja. Az a gyomnövény, amiről itt szó van, a közel-keleten teljesen általános volt, cirokfűnek hívják, és külsőre úgy néz ki, mint a búza, csak fekete a magja és nem nő olyan magasra. De fiatal korában teljesen összetéveszthető a

búzával. Ezért ha nem a megfelelő időben aratunk, akkor egyrészt learatjuk a mérgező gyomot is, és ez összekeveredik a tiszta gabonával, másrészt a búza is éretlenül lesz learatva. Ezért meg kell várni az aratás rendelt kairoszát.

Ugyanígy van a misszióban is. Az aratás a követésre való elkötelezettség, aminek meg kell várni a beérését. Mert ha túl korán történik, ha erőltetjük a megtérést vagy a bemelegítést, akkor ugyanaz a két rossz dolog történhet meg, ami a fizikai világban a búzával: vagy learatjuk a mérgező gyomot is, vagy éretlenül aratjuk le a búzát. Mindkét esetben kárunk lesz belőle. Mert ha olyan embert fogadunk be a gyülekezet szövetségébe, aki még nem tért meg, azon keresztül a Sátánnak lesz egy nyitott ajtaja, amin bejárhat a szövetségbe rabolni és károkat okozni. A másik eshetőség, hogy ha túl hamar aratunk, hogy éretlenül kerül be valaki a gyülekezetbe, és összeroskad a terhek alatt, a felelősség és a szolgálatok alatt. Ha pedig túl későn aratunk, akkor azt kockáztatjuk, hogy elszárad a búza, és elszárad a hit, kiszárad a lelkesedés, a készség a szolgálatra. Egyszóval az aratásnak mindig rendelt ideje van, amiben figyelniünk kell a Szentlélek vezetésére.

Ez természetesen nem csak az új megtérőkre vonatkozik, hanem minden jó cselekedetre is, ahogyan Pál apostol erről a **Galat 6,9-ben beszél**:

A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk.

6. A Sátán vereségének kairosza

A **Máté 8-ban** Jézus találkozik a gadarai megszállottal, akiből kiűz egy légiónyi démont. A **29. versben** a démonoknak kicsúszik a száján egy nagyon fontos dolog:

„Mi közünk hozzád, Isten Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt (kairosz) meggyötörj minket?”

Úgy látszik, annak is megvan a maga rendelt ideje, amikor Jézus szabadon és mindenféle megkötöttségek nélkül gyötörhesse és nyírhasssa a démoni világot – de ez a kairosz *akkor* még nem jött el. Ezért is „engedett” a démonok kérésinek Jézus, hogy a disznókba mehessenek, egyébként ugyan miért jótékonykodott volna, elvégre az ördögűzés nem humanitárius segélyszolgálat. De akkor még nem jött el a Sátán feletti győzelem rendelt ideje, azaz kairosza. Maga Jézus is kimondja a **János 7,6-ban**:

„Az én időm még nincs itt...”

Mikor jött el Jézus ideje és ezzel a Sátán meggyötörésének és legyőzésének az ideje? Nem egészen két évvel később, amikor Jézus Krisztus a golgotai kereszten kimondta, hogy „elvégeztetett”. Az volt ott a Sátán és seregei feletti végső győzelem kairosza:

Róma 5,6

Mert amikor még erőtleneke voltunk, a rendelt időben (kairosz) halt meg Krisztus értünk, istentelenekért.

És mi történt ebben a rendelt időben? Mi mond erről a **Kolossé 2,25**:

Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.

Jézus Krisztus halála óta eljött az ideje a Sátán feletti győzelemnek! Azóta a Sátán egy vesztes, legyőzött, megvert hadvezér, aki bepróbálkozik még mindenkinél, de akit a Fiú megszabadított, és aki hitben és engedelmisségben él, annál nem fog sikerrel járni! Mert ma a Sátán vereségének kairoszában élünk! Tehát egyáltalán nem természetes az, hogy a Sátán legyőz bennünket, a kísértések legyőznek, és a gyülekezetek vesztesen és kifosztva küzdenek a túlélésért. Ez ma egyáltalán nem természetes! Mert ma a Jézus Krisztus

győzelmének kairozában élünk! De akkor éljünk is győztesen! Majd meg fogjuk tanulni az istenfiúsággal kapcsolatban, hogy ha a Sátán nem tudja hatástalanítani Jézus győzelmét, akkor megpróbálja elérni azt, hogy mi magunk mondjunk le róla, mert ha megteszük, ha elhisszük a Sátánnak, hogy ő az erősebb, akkor magunk megyünk vissza az ő uralma alá. De te ne menj! Te tudd, hogy már kétezer éve eljött a Sátán és a démoni uralom feletti győzelem kairoza, ami még most is tart! Csak ezt a győzelmet nekünk hit által, vagyis a hitből fakadó imádságok és a hit cselekedetei által érvényesítenünk is kell! Valahogy úgy működik ez, hogy kétezer éve eljött az ideje annak, hogy Jézus minden ember számára elérhetővé tett egy tökéletes védelmet nyújtó páncélt és egy legyőzhetetlen fegyvert a gonosz elleni harcban. De jön a Sátán, és azt kiabálja, hogy ne vedd fel és ne használd! Ijeszteget, hogy majd jól megjáród, ha felveszed, könyörög, hogy ne használd, és hazudik, hogy úgysem ér semmit. És az a páncél, míg nincs rajtad, az a fegyver, míg nem használod, nem is ér semmit! De ha felveszed, abban a pillanatban győztes leszel! Jézus Krisztus elhozta a győzelem idejét, de a te személyes győzelméd kairozát megint csak te generálsz azzal, hogy felveszed az üdvösség sisakját, a hit pajzsát, az igazság vértjét, és kezredbe veszed az Ige és a Szentlélek karját. Amikor hajlandó vagy beöltözni, felfegyverkezni és belevetni magad a csatába, eljött a te személyes győzelméd kairoza!

7. A kísértés és megpróbáltatás kairoza

Jézus a magvető példázatában beszél arról, hogy van olyan mag, amely jó talajba hullik, és van háromféle mag, amely nem tud kikelni. Ezek közül az egyik a sziklás talajra esett mag, amelyről ezt tanítja Jézus a **Lukács 8,13-ban**:

Akiknél a mag a sziklás földre esett, azok amikor hallják, örömmel fogadják az igét, de nem gyökerezik meg bennük: ezek hisznek egy ideig, de a megpróbáltatás idején elpártolnak.

A kísértés vagy megpróbáltatás ideje kairozi idő, méghozzá egy nagyon fontos kairozi idő. Erről is lesz külön tanítás, hiszen itt a bevezető tanításokban csak érintünk egy sor olyan témát, amit a bibliaiskolában sokkal részletesebben át kell tárgyalnunk. A kísértés a próba közötti alapvető különbség a forrásában és az eszközhasználatában van. A kísértés forrása mindig a Sátán, eszköze pedig mindig valamilyen bűn, míg a próba forrása Isten, eszköze pedig soha nem lehet gonosz vagy bűnös dolog, mert a Jakab 1,13 világosan megmondja, hogy Isten soha nem használja a bűnt eszközül. A kimenetele és tétje azonban mindkettőnek ugyanaz: kiderül belőle a hívő ember hűsége és engedelmissége.

A kísértés és megpróbáltatás mindig kairozi idő. Van célja, van eleje és vége, és van tétje. Ha a Sátántól ered, akkor a célja az Istentől való eltántorítás. Ha Istentől ered, akkor a célja általában a megtisztítás, egy feladatra való felkészítés vagy a saját magunk szembesítése a saját magunk hűségével. Ugyanis a próbára soha nem Istennek van szüksége, hanem mindig nekünk. És ezt az időt ki kell bírni – de Isten segít benne! Több ígérete is van erre:

1Korintus 10,13

Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.

Jakab 1,12

Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.

2Péter 2,9

Éppen így meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésből, a gonoszokat pedig büntetések között tudja megtartani az ítélet napjára.

Jelenések 3,10

Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak.

Mi a célja ennek a kairoznak? Az, hogy boldogságot, győzelmet, állhatatosságot nyerjünk belőle. Ahhoz, hogy vasból acél legyen, ki kell állnia az edzés idejét. Ez nem egyszerű időszak: felhevítik aztán lehűtik, közben kalapálják – de a végén egy legyőzhetetlen fegyvert vagy eszközt tudnak készíteni az ilyen alapanyagból. Ez a célja ennek a speciális időnek: hogy legyőzhetetlen fegyverei és eszközei lehessünk Istennek.

8. A felüdülés kairosza

ApCsel 3,19-20

Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljőjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust, akit Messiásul rendelt nektek.

A „felüdülés ideje” egy rendhagyó görög kifejezés, az *anapszüxisz* kairosza, amely felüdülést, felfrissülést, egy felébresztő hidegzuhanyt jelent, mint amikor fáradtak, álmosak vagyunk, és történik velünk valami, amitől újra teljesen frissen, fizikai és szellemi frissességben tetterre készen várjuk a következő feladatot. Fizikai értelemben képzeljétek el, hogy fel kellene ébredni, mert elkézel, és hiába szól a csörgőóra, hiába szólongatnak, durcásan és álmosan húzod vissza a fejedre a takaródat, és akkor hirtelen lerántják rólad a takarót és nyakon öntenek egy vödör hideg vízzel. Drasztikus módszer, de az biztos, hogy egy pillanat alatt talpon leszel, visszatér beléd a fizikai erő és a tetterkészség is meglesz! ☺ Ekkor jött el számodra a felüdülés ideje. Ez a görög kifejezés egy szóösszetétel, amelynek az egyik fele a felfelé való mozgást fejezi ki, míg a másik az azt kiváltó hűvösséget és hideget.

Ez az ige világosan elmondja, hogy szellemi értelemben a felüdülés ideje pontosan úgy jön el, mint fizikailag: kell hozzá egy felrázó hidegzuhany. Ezt nevezi a Biblia bűnbánatnak és megtérésnek. Bűnbánat és megtérés nélkül ugyanis soha nem lesz felüdülés sem! És ez is legalább annyira drasztikus dolog, mintha leöntenek hideg vízzel! Viszont amit megint meg kell jegyeznünk: a felüdülés ideje is generálható kairosz, hasonlóan működik, mint a szabadítás ideje: ha mi bűnbánatot tartunk és megtérünk a bűnös cselekedeteinkből, generálhatunk egy felüdülési időt, mert Jézus Krisztusban ez bármikor a miénk lehet. Csak ki kell bújni a kényelmes ágyból, a szellemi tespedtségből, az alvásból, a mozgásképtelenségből.

9. Az imádság kairosza

Ez egy nagyon érdekes kairosz. Egyáltalán miből gondoljuk azt, hogy szükség van egy külön időre ahhoz, hogy imádkozunk. Hiszen azt olvassuk az **1Thesszalónika 5,17-ben**:

„szüntelenül imádkozzatok”

De kérdem én, hogyan lehet ezt megvalósítani? Elgondolkodtatok már ezen? Szó szerint nem lehet. Fizikailag is képtelenség lenne, és ellentétben állnak egy csomó más kijelentéssel, például hogy mindenki a maga munkájából éljen, ami ugyanennek a levélnek a 4. részében van részletesen kifejtve.

Vagy egyfajta költői túlzás, kegyes szóvirág lenne? Ez viszont távol áll a Bibliában elhangzó apostoli parancsoktól, hiszen ha egy helyen így magyarázunk valamit, akkor ki ment meg bennünket attól, hogy bárhol ugyanezt tegyük. Ha csak egy általános jótanács lenne, elveszne az ereje ennek az igeversnek. Akkor tehát mihez kezdünk ezzel az igeverssel?

Lapozzunk most az **Efézus 6,18-hoz**:

Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által.

„Minden időben” imádkoznunk kell a Szentlélek által. Csakhogy itt nem a kronosz, hanem a kairoshi idő szerepel! Minden kairoszban – vagyis minden imádságra rendelt időben imádkoznunk kell! Mert mindennek megvan a maga rendelt ideje, a munkának is, és az imádkozásnak is! És nem szabad a kettőt összekeverni!

Megvan az ideje a saját magunkért elmondott imádságoknak: ez a mindennapi csendesség, vagy a csendeskamra-imádság, amiről Jézus is tanított. Ez egy kairoshi imaidő. Ha ezt nem teszed meg, vagyis kihagyod ezeket az imádságra rendelt kairoshokat a mindennapodból, akkor hiába imádkozol a baj idején, mert Isten nem azt hallgatja meg, aki hangosan üvölt, ha baj van, hanem aki napról napra fenntartja és építi Istennel a személyes kapcsolatát az imaközössége által.

Vagy megvan a kairosha a közös imádságnak. Ez a gyülekezeti imaalkalom. Hiába mondod, hogy neked fontos a gyülekezet, ha soha nem jössz el azokra az imaalkalmakra, amelyekben a gyülekezet tagjai megvalósítják az együttes közbenjáró imaközösséget, és imádkoznak egymásért illetve a gyülekezet közös dolgaiért. Ezeket az kairoshi időket nem tudod pótolni, mert ezek az imádság órái!

Aztán a következő dimenziója ennek a témának, amit magától Jézustól tanulhatunk meg: megvan a rendelt ideje a cselekvésnek, és megvan a rendelt ideje az imádságnak is. És nem lehet a munka helyett imádkozni, vagy imádság helyett dolgozni! Jézus maga sokat imádkozott reggelente vagy éjszakánként, de amikor bemegy a jeruzsálemi templomba, és ott találja a heti bazárt, akkor nem kezd el ájtatoskodva imádkozni az egyik sarokban, hogy „Uram, tégy valamit, hogy ezek innen elmenjenek”, hanem fog egy ostort, és kikergeti őket a Templomból. Az ott nem az imádság, hanem a verekedés kairosha volt! Egyébként pedig imádkoztatok az ellenségeitekért is! Ez is igaz. Csak mindent a megfelelő helyen és időben!

Tehát a „szüntelenül imádkoztatok” parancsot úgy kell betölteni, hogy minden (!) imádságra rendelt kairoshi időt imádsággal is töltünk el. Vannak ilyen standard kairoshai az imádságnak: a csendesség, a nyugalom napja, a gyülekezeti imaközösségek ideje, a böjti idők – és vannak a Szentlélek által kijelölt speciális kairoshai az imádságnak. De a lényeg az, hogy felismerjük az időket – a kairoshokat – és a rendeltetésük szerint használjuk fel azokat!

10. A mártíromság kairosha

Ez egy nagyon speciális kairoshi idő, amelyről az **1Péter 4,12-17-ben** olvashatunk:

A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket. Sőt amennyire részesültök a Krisztus szenvedésében, annyira örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is ujjongva örülhessetek. Boldogok vagytok, ha gyaláznak titeket a Krisztus nevéért, mert a dicsőség Lelke, az Isten Lelke megnyugszik rajtatok. Közületek tehát senki se szenvedjen mint gyilkos, mint tolvaj, mint gonosztevő, vagy mint más dolgába avatkozó. Ha azonban valaki mint keresztyén szenved, ne szégyenkezzék, hanem dicsóítsa Istent ezzel a névvel. Mert itt van az az idő (kairosh), amikor elkezdődik az ítélet az Isten háza népén. Ha pedig először rajtunk kezdődik, akkor mi lesz a vége azoknak, akik nem hisznek az Isten evangéliumában?

A mártírság kairosha az a speciális idő, amikor szenvedést, üldöztetést, testi szenvedést és akár halált is el kell hordoznunk Jézus Krisztus nevéért. Isten az ilyen időket mindig különleges módon áldja meg, és ahogy egy régi mondás is tartja: a mártírok vére Isten magvetése. Nem minden nemzedékben ad Isten ilyen időket, de a radikális istenkövetéssel nagyon gyakran jár együtt a mártírság is.

Ma hazánkban nem jellemző a kereszténység egészére a mártíromság kairosha. Az aratásé sem igazán. És talán nem véletlenül, mert ez a kettő általában együtt jár. Ugyanis ahogy Jézus a **János 12,24-ben mondja:**

...ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz,

az aratáshoz mindig halálra van szükség. Tudjátok, hol ketyeg most a mártíromság kairosha? Ázsiában, elsősorban Kínában, Indiában, Pakisztánban. Ezekben a helyeken néhány éve még lóitató vályúba fojtották a lelkeseket, vagy daruskocsikra akasztották fel a keresztényeket. Számukra ez a mártíromság kairosha. És egyben ez az aratás kairosha is, mert sehol másutt nem fejlődik olyan dinamikus a kereszténység, mint

ezekben az országokban! Jézus is mondja több helyen is, és Péternél is ezt olvastuk az előbb: „Boldogok, akiket üldöznek, gyaláznak Jézus nevéért!” Bennünket nem üldöznek, nekünk semmilyen fizikai fájdalommal nem jár Jézus követése – de boldogok sem igazán vagyunk. A kairosoz idők közös jellemzője itt is igaz: Isten is hoz ilyen időket ránk, de generálhatunk is ilyen időket mi is. Persze ki akar mártír lenni? Ki akar szenvedni? A nyugati jóléti kereszténységben nem sokan. De amíg a mag nem hal el, amíg nem vetünk az örök életre, addig az aratás ideje sem fog eljönni.

11. És az utolsó kairosoz idő, amit a többitől kicsit elkülönítve és kiemelten is szeretnék bemutatni,

A MEGLÁTOGATÁS IDEJE

Ezt közel húsz helyen találjuk meg a Bibliában, és ebből is látszik, hogy ez egy nagy jelentőségű kairosoz idő. A Biblia tulajdonképpen az Isten embereknél tett látogatásairól készült beszámolók gyűjteménye. És amikor Isten meglátogatja az embert, az mindig egy nagy jelentőségű következménnyel jár együtt.

Mielőtt végigszaladnánk a meglátogatásokról szóló konkrét igéken, szeretnék néhány gondolatot általánosságban is elmondani ezzel kapcsolatban.

Kezdjük azzal, hogy ki az közületek, aki rendszeresen szokott vendéget fogadni az otthonában? A vendégszeretet gyakorlása hozzátartozik az újszövetségi keresztény jellemhez, tehát ha alkatilag nem is vagy ilyen típusú, a Jézus benned megjelenő indulata majd késszé tesz téged erre is.

Amikor vendéget várunk, akkor arra általában az ember készülni szokott. Legalábbis egy prominens, vagy számunkra fontos és szeretett vendég érkezése előtt, vagy egy ünnepi látogatás előtt kitakarítjuk a lakást, készítünk ételt, és a vendégeinket általában nem tojásrántottával vagy paprikáskrumplival szoktuk megkínálni, ha meghívjuk őket egy ünnepi vacsorára, és mi magunk is megfürdünk, ünnepi ruhába öltözünk. Minél nagyobb jelentőségű a látogatás, annál inkább készülünk rá – ahogy szlengesen mondani szoktuk: „puccba vágjuk magunkat”. Mert a látogatást illik előkészíteni.

Így van ez Isten meglátogatásával kapcsolatban is. Nagyon kevés olyan leírás van a Bibliában, amikor Isten mindenféle előzetes bejelentés nélkül váratlanul betoppan az életünkbe. Lesz ilyen is, az utolsó ítélet idejét még Jézus sem mondta meg, de az isteni látogatásokra egyébként az jellemző, hogy Isten ezeket előre kijelenti a prófétái és a Szent Szellem által. Miért? Hogy fel tudjunk készülni. Sőt, a felkészülésünkkel egyenesen generálhatjuk Isten meglátogatását, mert azt már a többi kairosoz időnél is láttuk, hogy azok egyrészt Isten szuverén akaratából érkeznek el, másrészt azonban szinte minden kairosoz időt mi magunk is képesek vagyunk generálni az előkészületeinkkel vagy az engedelmisségünkkel. Így van ez az Isten meglátogatásának idejével is. Egy nagyon érdekes dolgot olvashatunk a **2Péter 3,10-12-ben**:

De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek. Mivel pedig mindezek így felbomlanak, milyen szentül és kegyesen kell nektek élnetek, akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövételét...

Isten napjának, azaz a meglátogatásnak az idejét lehet siettetni! Hogyan? A szent étellel, vagyis az Istenek való engedelmisséggel, amellyel betöltjük az Ő akaratát, és elvégezzük a ránk bízott küldetést, az evangélium hirdetését. Az Isten meglátogatása tehát befolyásolható és siettethető kairosoz!

A másik megjegyzés, hogy többféle meglátogatása létezik Istennek: meglátogat személyeket, csoportokat és közösségeket, például a tanítványok csoportját, gyülekezeteket vagy városokat, és létezik nemzeti szintű meglátogatás is. Ilyen volt az argentin ébredés harminc évvel ezelőtt, amikor a csak a baptistáknál egy néhány tízezres szövetségből lett egy közel hatszázötvezres, vagy a dél-koreai ébredés, aminek a hatására ennek az országnak közel az 50%-a lett evangéliumi hitű keresztény, és ez kiemelte az országot is a kommunista múltjából, és ma Dél-Korea az USA után a világ második legnagyobb missziómunkát végző nemzete. Ilyenek voltak az afrikai meglátogatások, amikor Nigériában egyetlen istentiszteleten 1,6 millió ember vett részt, és ilyen manapság Kína és India meglátogatása, ahol a kereszténység a apostoli időkhöz hasonló ütemben növekedik. És reméljük és hisszük, hogy közeledik Európa meglátogatása is, mert egy nagyon komoly ébredésre van szüksége többek között hazánknak is.

És még egy dolgot megemlítenék, érdekességképpen: ha végignézzük az egyháztörténelmet, észre lehet venni azt, hogy Isten egy-egy nagy, nemzeti meglátogatására gyakran ráépült egy egész felekezet. A Luther-féle reformáció létrehozta az evangélikus egyházat. Kálvinnal létrejött a református egyház. A Wesley-féle ébredés létrehívta a metodista egyházat. A puritán ébredések elindítottak egy sor evangéliumi közösséget, például a baptista egyházat vagy a testvérgyülekezetet. A 20. század eleji karizmatikus ébredési hullám létrehívta a pünkösdi egyházat. A 70-es évek karizmatikus meglátogatásai Amerikában útnak indították a Calvary Chapel (ittthon a Golgota Gyülekezetet), hazánkban pedig megalakult a Hit Gyülekezete és egy sor független közösség. A magam részéről csak remélni tudom, hogy Isten elkövetkező meglátogatása nem egy új felekezetet fog kitermelni, hanem a meglévőket fogja megújítani. Én legalábbis ebben hiszek, és ebben szeretnék részt is venni.

És ennyi bevezető után lássuk a Bibliában feljegyzett isteni meglátogatások történeteit és tanulságait.

1Mózes 12,7

Az ÚR megjelent Abrámnak, és ezt mondta: A te utódaidnak fogom adni ezt a földet! Ő pedig oltárt épített ott az ÚRnak, aki megjelent neki.

Az első isteni látogatás Abrám idejében egy elhívással és egy ígérettel járt együtt. Amikor Isten meglátogat valakit, akkor az mindig egy ígéret átadását és egy isteni munka megvalósulásának kezdetét jelenti. És ebből vagy áldások fakadnak fel, vagy ítélet fakad fel. Mindkettőre fogunk majd példákat látni. Ebből az első esetben annyit rögtön megtanulhatunk, hogy akit Isten meglátogat, annak ígéreteket ad, és az isteni látogatás következménye mindig az oltárépítés. Innen lehet felismerni a meglátogatott embereket: az ilyenek oltárépítő emberek!

A konkrét személyes meglátogatások közül kettőt szeretnék kiemelni, sok tekintetben nagyon hasonló ez a két meglátogatás, de érdemes feljegyeznünk mindkettőnek a tanulságait.

1Mózes 21,1

Azután meglátogatta az ÚR Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az ÚR Sárával, ahogy megígérte.

A személyes meglátogatás a személyre szóló konkrét ígérek beindítását jelenti. És Sára számára még egy fontos időszak, méghozzá a meddőség idejének lezárását is jelentette. Barátaim, amikor Isten meglátogat valakit, akkor ott vége szakad a meddőség idejének és állapotának! Ezért ha terméketlen az életed, ha nem teremnek a gyümölcsök, ha nincsenek üdvözlők a gyülekezetben, tehát a meddőség állapotában vagy, akkor hívd és készítsd elő Isten meglátogatásának kairozát!

A rabbik azt tanítják, hogy Isten azért tette több pátriárka feleségét is meddővé, hogy hallgathassa a kiválasztottjainak a buzgó imádságát. Én nem hiszem, hogy ez lett volna az oka ennek, de egy biztos: Ábrahám és Sára sok imádságot elmondott, mire Isten meglátogatta őket, hogy megadja nekik azt, amit a legjobban vágytak és amiben szükségüket szenvedtek: a gyermekáldást.

Ebben a történetben látjuk azt is, hogy Isten általában előre jelzi a meglátogatásának idejét: *meglátogatta az ÚR Sárát, ahogy megígérte*. Isten azt akarja, hogy felkészüljünk az ő látogatására. Hogyan tudunk készülni? Az életünk megtisztításával, a szent és kegyes élet gyakorlásával – ezeket láttuk a bevezetésben is.

És még egy fontos dolgot tanulhatunk ebből a látogatásból: amikor Isten meglátogat valakit, abból mindig születik valami! Itt Izsák született meg, és ez a héber szó azt jelenti: nevetés, öröm. Isten öröme és Ábrahám és Sára öröme! Az isteni látogatásokból mindig születik valami: vagy áldás, vagy ítélet! Attól függ, hogy készen vagyunk-e a látogatásra, és hogy mihez kezdünk a meglátogatás idejével.

A másik ehhez nagyon hasonló személyes meglátogatás Anna meglátogatása volt, amelyről ezt olvassuk Az **1Sámuel 2,21-ben** a Károli fordítás szerint:

És meglátogatá az Úr Annát, ki az ő méhében fogada, és szült három fiút és két leányt. És a gyermek Sámuel felnevekedék az Úrnál.

Anna meglátogatásának előzménye szintén egy nagyon komoly és szívből jövő imádság volt. Erre érkezett válaszul Sámuel, akinek a neve azt jelenti: meghallgatott az Isten! Ahol vágnak Isten látogatása után, ahol ezt kérik, ahol ezért kitartóan imádkoznak, oda Isten el is fog menni. Mert Isten meghallgatja az imádságokat, és az ilyen ember életében előbb-utóbb megszületik a Sámuel, és eljön a meghallgatás és a meglátogatás ideje!

1Mózes 50,24-25 - Károli

És monda József az ő testvéreinek: Én meghalok, de Isten bizonyly meglátogat titeket és felvisz titeket e földről arra a földre, melyet esküvel ígért meg Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. És megesketé József Izráel fiait, mondván: Mikor az Isten titeket bizonyly meglátogat, vigyétek fel innen az én tetemeimet magatokkal.

Itt is azt látjuk, hogy Isten emberei tudják, hogy jön a meglátogatás ideje! „Bizonyly meglátogat!” Nem kétséges a számukra. És még valamit tudnak: hogy a meglátogatás azt jelenti, hogy Isten Ígéretei egy nép életében is elkezdenek valóra válni. A meglátogatás ideje az Ígéret földjének birtokbavételét jelenti, mindazoknak az ígéreteknek a beteljesülését, amelyeket Isten Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak és Józsefnek is adott. Mik ezek – mi az Ábrahám ígérete és áldása? A megszámlálhatatlanul sok utód, és az Ígéret Földje, mint örökség. És ez most hit által a miénk lett, mert bennünket is meglátogatott Isten Jézus Krisztusban:

Galata 3,13-14

Krisztus megváltott minket... azért, hogy Ábrahám áldása Jézus Krisztusban a pogányoké legyen, és hogy a Lélek ígéletét hit által megkapjuk.

Tehát Isten meglátogatása „bizonyly” el fog jönni, és aki ennek részese lesz, az megörökli az Ábrahám áldását is!

2Mózes 4,29-31 - Károli

Azután elment Mózes és Áron, és összegyűjtötte Izráel fiai közül az összes véneket. És elmondá Áron mindazokat a beszédeket, melyeket mondott vala az Úr Mózesnek és megcselekedé a jeleket a nép szemei előtt. És hitt a nép, és megértette, hogy meglátogatta az Úr Izráel fiait és megtekintette nyomorúságukat. És meghajták magokat és leborulának.

Amikor eljön a meglátogatás ideje, Isten előhív vezetőket, akik az isteni meglátogatást lemenedzselik. Ők a meglátogatás emberei. Isten mindig ilyen kulcsemberekben gondolkodik (erről lesz külön tanítás), akiken keresztül a szabadító, helyreállító munkáját elvégzi. Ilyen kulcsembere, a meglátogatás embere volt Ábrahám, Izsák, Jákób, József, láttuk az előbb már ezeket az ígéket, ilyen volt Sámson, Sámuel, Dávid, a próféták, az apostolok, és ilyen volt Augustinus, Luther, Kálvin, Wesley, Jonathan Edwards, Spurgeon, Moody, Smith Wigglesworth, Billy Graham, és lehetne folytatni a sort egészen akár Reinhard Bonnkeig. És ami egy különlegesen nagy hír: a meglátogatás embere lehetsz te is! Mert Isten embereken keresztül munkálkodik, és amikor eljön egy-egy közösség vagy nemzet életében a meglátogatás ideje, akkor előbb személyeket fog meglátogatni, hogy elhívja, felkészítse és hatalommal ruházza fel őket a meglátogatás lemenedzselésére.

Ebben az időben Mózes volt a meglátogatás embere, akin keresztül Isten a szabadításával meglátogatta egész Izráelt. És egy fontos dolgot meg kell tanulni ebből a kivonulási történetből. Ha a nép elutasítja a meglátogatás embereit, akkor magát a meglátogatást utasítja el! Így volt ez Jézussal is. Ezért nagyon vigyázz, hogy viszonyulsz a meglátogatás embereihez! A meglátogatás emberei sem tökéletesek, ahogyan Mózes sem volt az, és mi magyarok különösen híresek vagyunk arról, hogy azonnal kritizálunk és negatívan beszélünk – de Mózes akkor is a meglátogatás embere, ha dadog vagy dühében széttöri a kőtáblákat! Ezért

nagyon vigyázz, kit kritizálsz, mert ha elutasítod a meglátogatás embereit, akkor Isten látogatásából fogsz kimaradni, vagy egy egészen másfajta látogatásban lesz részed: az ítélő és büntető látogatással! Erre még vissza fogunk térni egy újszövetségi igeszakasszal kapcsolatban nemsokára..

És még egy fontos tanulság ebből a szakaszból: miért gyűjtötték egybe Izráel véneit ennek az igének az elején? Hogy bejelentsék az isteni látogatás kezdetét! Mert először mindig a véneknek kell megtudniuk a meglátogatást! Isten gyülekezetében teokrácia uralkodik, ami azt jelenti, hogy a népét Isten a vezetőkön keresztül vezeti, ezért minden komolyabb változásnak először a véneknek kell keresztül mennie. Ez a biblikus rendtartás. És Istennek van gondja arra, hogy a véneket tájékoztassa és felkészítse a meglátogatás idejére, hogy ők az egész népet fel tudják készíteni erre a különleges időszakra. Mert ez a vezetők felelőssége. Isten tehát a vénekkel kezdi a meglátogatást. És így történik egy gyülekezet ébredése is: Isten elküldi a meglátogatás emberét, aki felrázza a vezetőket, és azok felrázzák az egész gyülekezetet. Egy nemzet meglátogatása is így szokott történni: jönnek a meglátogatás emberei, akiken keresztül megtérnek a kulcsemberek, egy politikus, egy rock sztár, egy közéleti szereplő, egy gazdasági vezető, akik aztán egy nagy lendületet adnak az egész nemzet ébredésének. És ma vannak olyan országok, ahol a parlament nagy része újonnan született hívőkből áll, és minden parlamenti ülészakot imádsággal kezdenek meg. Kijevben most a meglátogatás ideje van, megtért Kijev polgármestere is, a gazdasági és a politikai elit nagy része, és akkor tömegbázisa van az ébredésnek, hogy két év múlva az evangéliumi karizmatikus hívők indulni fognak a parlamenti választásokon önálló politikai erőként. Mert Isten elküldte Kijevbe a meglátogatás emberét, Sunday Adeleya nigériai pásztor, akin keresztül 13 év alatt egy 25000-res gyülekezet és 300 új misszióállomás jött létre.

Isten tehát mindig ezzel a módszerrel dolgozik: elküldi a meglátogatás embereit, azok felszabadítják a kulcsembereket, a vezetőket, és ha ez megtörténik, eljön egy nagyobb közösségi vagy nemzeti meglátogatás. Ezért soha ne utasítsd el a meglátogatás embereit, hanem mindig állj be a látásukba, állj be a munkájukba, csatlakozz hozzájuk, és légy te is a meglátogatás nyertese!

3Mózes 26,14-18

De ha nem hallgattok rám, és nem hajtjátok végre mindezeket a parancsolatokat, és ha megvetitek rendelkezéseimet, és megutáljátok döntéseimet, ha nem hajtjátok végre minden parancsomat, hanem megszegitek szövetségemet, akkor én így bánok veletek: Meglátogatlak benneteket szörnyűségekkel: szemet elhomályosító és lelket gyötrő sorvadással és lázzal. Hiába vetitek el a magot, ellenségeitek eszik meg a termését. Szembefordulok veletek: megvernek ellenségeitek, és uralkodni fognak rajtatok gyűlölőitek; akkor is menekültök, ha senki sem üldöz titeket. Ha pedig ezek után sem hallgattok rám, akkor hétszeresen megfenyítelek benneteket vétkeitekért.

Tessék, rögtön egy figyelmeztető igeszakasz azzal kapcsolatban, hogy mi történik akkor, amikor elutasítjuk Isten tervét és a neki való engedelmisséget. Akkor sem marad el a meglátogatás, csakhogy ebben a meglátogatásban nem lesz köszönet, mert nem az áldások, hanem az ítélet és az átkok fognak felszabadulni az ilyen meglátogatásokban! Istent nem lehet megcsúfolni! A vetés és aratás egy fizikai és szellemi törvény, ami azt jelenti, hogy ha hitet és engedelmisséget vetünk, akkor Isten meglátogatásából áldásokat és győzelmeket fogunk aratni, ha viszont hitetlenséget és engedetlenséget vetünk, akkor Isten meglátogatásából büntetést, átkokat és vereségeket fogunk aratni. Isten meglátogatásának előjelét tehát mi határozzuk meg! Ne felejtsetek: a meglátogatás ideje is kairoszi idő, amit mi is generálhatunk és befolyásolhatunk. És nem csak az idejét, de az előjelét, a módját is mi generáljuk. Ezért ha engedelmisségben élsz, várd a meglátogatás idejét, de ha a bűneidhez ragaszkodsz, akkor vigyázz, mert a meglátogatás ideje számodra nagyon-nagyon kellemetlen idő lesz! Ezért térj meg, amíg Isten be nem topann hozzád az ő igazságos és jogos ítéletével!

Ruth. 1,6 - Károli

Felkele azért ő és az ő menyei, és ő visszatére Moáb mezejéről; mert hallotta vala Moáb mezején, hogy meglátogatta az Úr az ő népét, hogy adjon nekik kenyeret.

Amikor Isten meglátogat egy népet, egy gyülekezetet, akkor két dolog mindig történik. Az egyik, hogy valami mindig felfakad az ilyen látogatások nyomán, mert isteni meglátogatás soha nincs következmények nélkül. Láttuk az előbb, hogy vagy az ítélet fakad fel, vagy most, ebben a szakaszban az áldások fakadnak fel. A meglátogatott közösség mindig a kenyér házává változik! Ott megszűnik az éhezés, a szükség, fizikai és szellemi értelemben is, lesz kenyér, lesz ige, lesz megelégedés és lesz bővülködés. Ez a pozitív isteni meglátogatás egyik következménye.

A másik, hogy ennek mindig híre megy! Az isteni meglátogatások soha nem történnek titokban! Annak mindig lesz híre, arról mindig beszélni fognak. Miért? Mert az isteni meglátogatásoknak mindig természetfeletti következményei vannak, amelyek felfedik Isten igazságát, szeretetét, hatalmát és dicsőségét! És a meglátogatott ember, a meglátogatott gyülekezet vagy közösség már messziről vonzza az éhes, a szükségben lévő, az istenkereső embereket! A meglátogatás olyan, mint egy hatalmas szellemi mágnes, amely magához vonz mindenkit, aki keresi Istent. És ezért jellemző az, hogy az isteni meglátogatások mindig ébredéseket, megtérési hullámokat generálnak, amikor nem egy-egy ember, hanem tömegek jönnek be Isten országába és a helyi gyülekezetekbe. Ezért kívánjuk a meglátogatás idejét, és generáljuk, mert ennek van igazán nagy missziós jelentősége.

És itt is meg kell említeni azt, hogy Isten is ad ilyen meglátogatási időket, embereket, néha mozgalmakat, és ha látod ezeket, ne utasítsd el, mert akkor kimaradsz a meglátogatás áldásaiból. Gondold el, mi lett volna, a Naomi a távoli idegen földön meghallja, hogy Isten meglátogatta a népét, és megvonja a vállát, és éheznek tovább az önkéntes száműzetésében. Mert azt gondolja, hogy úgysem igaz, úgyis csak valami műbalhé, valaki csinálja a fesztivált, vagy találtak egy néhány morzsát, aztán azért vannak úgy oda. Vagy azt gondolja, hogy minek nekem Izrael bősége, jól elvagyok én itt is, megvagyok Isten nélkül is, Bétel nélkül is – ami persze nem igaz, mert Naomi nem volt jól a moábiták földjén. De bármit kitalálhatott volna, ami miatt elutasítja a meglátogatás híreit. De akkor miatta Ruth kimaradt volna Jézus nemzetségi táblázatából, a messiási vérvonalból! Értitek? Ha elutasítod a meglátogatást, akkor kimaradsz Isten szabadító munkájából és tervéből, amelynek akár generációkon túlmutató jelentősége is lehet! Ezért ne kritizáld a meglátogatás híreit, hanem ha hallod, hogy Isten megérkezett, azonnal indulj el, és vegyél részt a meglátogatásban te is!

Zsoltárok 17,3

Megvizsgáld szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon.

A meglátogatás ideje a szívünk megvizsgálásának ideje, amikor Isten eljön hozzánk egy szellemi felülvizsgálatra. Láttuk már, hogy a megpróbáltatás egy kairoshi idő, amelyben Isten kimetszi az életünkől a még nem tiszta részeket, megtisztít és megedz, hogy felkészültek legyünk az ő elhívására.

Az, hogy Isten éjjel látogat meg, nem azt jelenti, hogy alvás közben. Mert ha alvás közben látogatna meg, akkor nem vennénk észre belőle semmit, hanem egyszerűen átaludnánk a meglátogatás idejét. Az éjjel azt jelenti, hogy az éjjeli imádkozás, a virrasztás közben jön a meglátogatás. És Isten nagyon szereti meglátogatni azokat az embereket, akik még éjjelente is imádkoznak, virrasztanak, akik még éjjel is várják Isten megérkezését, és az imádkozásukkal, a böjtjükkel és virrasztásukkal kívánják és generálják a meglátogatási időket. Az ilyen éjjeli virrasztás a személyes meglátogatások ideje, amikor Isten személyesen foglalkozik olyan emberekkel, akik később a meglátogatás emberei lesznek egy közösség vagy egy nemzet életében. Mert Isten mindig ilyen éjjel is váró és kiáltó embereken keresztül hoz ébredéseket és megújulásokat, mert az ilyen emberek állhatatossága, komolysága, felkészültsége, odaszánása és hite generálja a közösségi és nemzeti meglátogatásokat.

Zsoltárok 65,10 - Károli

Meglátogatod a földet és elárasztod; nagyon meggazdagítod azt. Istennek folyója tele van vizekkel; gabonát szerzesz nekik, mert úgy rendelted azt.

Megint arról olvasunk, hogy Isten meglátogatása az áldások áradását hozza el az életünkbe. Ez egy olyan időszak, amikor nem csak csordogálnak az áldások és a megtérők, hanem áradnak! Azt mondja az ige: akit Isten meglátogat, azt nem kicsit, hanem nagyon meggazdagítja, ami egy természetfeletti bővülködés időszakát hozza el.

És ha már a természetfelettinél tartunk, a következő ige az **Ézsaiás 29,6**:

Mert a Seregek URa meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tüzes lángok közepette.

Meglátogatás maga egy természetfeletti cselekedet. Az ApCsel 4,31-ben azt olvassuk, hogy megrendült a hely is, amikor a Szentlélek leszállt a gyülekezetre imádkozás közben. A meglátogatás ideje mindig természetfeletti következményekkel jár, mert a természetfeletti Isten jön látogatóba hozzánk. Sokszor éppen ezek miatt a kísérő jelenségek miatt utasítják el a meglátogatásokat. Nem tudnak mit kezdeni a csodákkal, a hirtelen gyógyulásokkal, a démoni megnyilvánulásokkal, a radikális változásokkal, és megijednek, és elutasítják a meglátogatást. Miért? Csak azért, mert Isten nem az emberi elvárások szerint, nem a megszokott módokon keresztül cselekszik, hanem akár teljesen irreálisan és nem várt módon vagy eszközökön keresztül. És ez sokaknak nem tetszik. De te ne utasítsd el Isten munkáját csak azért, mert másképp számítottál rá! Ne utasítsd el csak azért, mert Isten a meglátogatás napját esetleg felrúg minden emberi szabályt, tradíciót, elképzelést, és olyan dolgokat tesz, amelyeket azelőtt soha nem tapasztaltál. Ne akard Istent bekorlátozni a természetes, a kiszámítható, a megszokott medrekbe, mert esetleg Isten ebben is enged neked, és leélsz egy egész életet úgy, hogy semmit nem tapasztalsz meg Isten természetfeletti erejéből. Nem Isten fog veszíteni ezzel, hanem te fogsz veszíteni! Mert a te életedből maradnak ki a csodák, a hit általi gyógyulások és szabadulások, a természetfeletti áldások, a bővülködés, a Szentlélek bizonyító ereje! Sok gyülekezet oltotta már meg Isten meglátogatását azzal, hogy megijedt a nem szokványos, a természetfeletti jelenségektől, és azt mondták, ha ezzel jár egy meglátogatás, akkor inkább ne jöjjön Isten, mert csak felborogatja a jól megszokott, kiszámítható és közepszerű életünket. De te ne ijedj meg, ha Isten cselekedni kezd körülötted, és ez akár földrengéssel fog járni, hanem kíváncsi és várd a meglátogatás idejét, mert ez ugyan fenekestül felforgatja majd az életedet, de ha hiszel, akkor ennek a meglátogatásnak az eredménye egy olyan áldás lesz, amit most el sem tudsz képzelni!

Zofóniás 2,7

Ez a vidék Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek estéknént, mert gondot visel róluk (a héberben és a Károliban is itt az áll: meglátogatja őket) Istenük, az ÚR, és jóra fordítja sorsukat.

Isten látogatása mindig egy fordulópontot jelent az ember életében. A meglátogatás ideje egy krízishelyzetet teremt, és azt már láttuk, hogy a krízis szó szerint fordulópontot jelent, egy olyan nagy jelentőségű időt, vagyis kairoszt, amelyben eldőlhet az, hogy pozitív vagy negatív irányba folytatódik tovább az életünk. Isten meglátogatása általában azt jelenti, amiről itt is olvashatunk, hogy Isten egy pozitív változást hoz be az életünkbe, és jóra fordítja a sorsunkat. Mindenesetre azt jegyezzük meg, hogy a meglátogatás ideje mindig egy fordulópont és egy krízishelyzet. De nem megijedni kell ettől, ahogy ezt az előbb is láttuk, hanem megragadni és kihasználni!

Lukács 1,68

Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta népét, és váltságot szerzett neki...

A világtörténelem legnagyobb és legdicsőségesebb meglátogatása közel kétezer évvel ezelőtt történt, amikor Jézus Krisztus meglátogatott bennünket egy csecsemő képében, és harminchárom évig közöttünk is maradt. Ez volt a legjelentősebb és legmaradandóbb következményekkel járó isteni meglátogatás, amely üdvösséget szerzett nekünk, és örökkévaló hatásokat szabadított fel az egész teremtett világban. És ennek a meglátogatásnak egy sor tanulsága van. Vegyük sorra őket, csak egy-egy gondolatban:

Ez egy megígért meglátogatás volt! Az **Ézsaiás 9,5-ben** Isten előre bejelentette ennek a látogatásnak a módját:

Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

És ha sorra vennénk a próféciákat, látnánk, hogyan jelentette be Isten évszázadokkal korábban ennek a meglátogatásnak az idejét, a helyét, a jelentőségét! Jézus életéről közel hatszáz prófécia szól az Ószövetségben – Isten ezt a látogatását nagyon alaposan előkészítette. És ezt általában így teszi azóta is: felkészít bennünket a meglátogatás idejére, hogy a mi készenlétünkkel ki tudjuk használni a meglátogatás mennyei erőforrásait. Mert olyan is van, hogy valaki nincs készen a meglátogatásra, és ezért nem tudja meglovagolni az elébe adott lehetőségeket. Ilyen volt például Magyarországon Billy Graham evangélizációja a sportcsarnokban, ahol 15.000 ember hallgatta az evangéliumot, több ezren döntöttek, de ma alig száz ember van azok közül valamelyik gyülekezetben, mert a gyülekezetek nem tudtak mit kezdeni a megtérőkkel. Nem tudták tanítványozni, beépíteni, megtartani őket, nem voltak készen a meglátogatásra, és elveszítették a meglátogatás gyümölcseinek 90%-át. Isten ezért akar mindig felkészíteni bennünket a meglátogatás idejére.

A másik tanulság, hogy kik azok, akik felismerték Jézusban, ebben a néhány napos kis csecsemőben az Isten meglátogatását. Felismerték az Isten megjelenésére vágyó pogányok, a három napkeleti bölcs, akik készek voltak több ezer kilométert is megtenni, amikor látták a meglátogatás természetfeletti jelét; felismerték a szegény és megvetett pásztorok, akik virrasztottak, és akiket Isten Lelke így meg tudott szólítani, ezek a Szentlélek által vezetett emberek; és felismerték a prófétaival rendelkező emberek, akik imádkoztak és böjtöltek, Simeon és Anna. És tudjátok, ez ma is így működik! A meglátogatás idejét az imádkozó és böjtölő emberek, a prófétaival rendelkező emberek, a Szentlélektől vezethető emberek és az Isten megjelenésére vágyakozó pogányok ismerik fel! És kik azok, akik nem ismerték fel Jézusban az Isten meglátogatását? A farizeusok és írástudók, a vallásos vezetők, akik már régen nem Istent szolgálták, hanem csak a rendszert és az intézményt éltették, és a hitük helyett már csak tradícióik és törvényeik voltak.

A harmadik tanulsága a Jézusban történő isteni meglátogatásnak, hogy a meglátogatás sokszor nem úgy történik, ahogy mi azt elvárjuk. Vagyis Isten az ő látogatásakor nem mindig a mi elvárásaink és elképzeléseink szerint cselekszik. Még Jézus saját tanítványai, akiket három éven át tanított, még ők is értetlenül álltak nagypénteken Jézus keresztye alatt, és nem értették, hogy most mi történik. Isten meglátogatja népét, elküldi a várva várt Messiást, és erre ez a Messiás ahelyett, hogy kirúgná a római elnyomókat, önként vállalja a kereszthalált?! Ezt nagypénteken még nem sokan értették. De ebben a teljesen értelmetlennek tűnő tettben nyerte el az eredeti célját a Jézus Krisztus által történt isteni meglátogatás: mert a Golgotán lett nekünk üdvösségünk. Később már megértették ezt a tanítványok is, és bátran hirdették az evangéliumot, de akkor még tanácstalanul és döbbenetesen sodródtak az eseményekkel. Tehát Isten nem mindig a mi elvárásainknak megfelelően fog munkálkodni a meglátogatások idején – de egy dolog biztos: hogy bármit is tesz, azt a mi javunkra teszi! Ha nem várt módon is cselekszik, csak azért teszi, hogy nem várt áldásokat és győzelmeket adhasson nekünk általa!

Lukács 19,43-44

Mert jönnek majd reád napok, amikor ellenségeid sáncot húznak körülötted, körülzárnak, és mindenfelől szorongatnak; földre tipornak téged és fiaidat, akik benned laknak, és nem hagynak belőled követ kövön, mert nem ismerted fel meglátogatásod idejét.”

A meglátogatás ideje Jézus személyes látogatása a te életedben! Ismerd fel ezt a kairoszi időt, mert ez a legnagyobb jelentőségű meglátogatás az életedben: az üdvösséged múlik rajta! Hiszem, hogy Isten minden ember számára elkészíti a megtérés idejét, és minden embert meglátogat, hogy felkínálja a kegyelmet, az üdvösséget és a vele való megbékülést. Lapozunk most a **Jób 33:14-30-hoz**, szeretném ezt a szakaszt felolvasni, mert ez egy nagyon fontos ige:

Hiszen szól az Isten így is meg amúgy is, de nem törődnek vele. Álomban, éjszakai látomásban, amikor mély álomba merül az ember, vagy a fekvőhelyén szendereg, akkor ad kijelentést az embernek, és intelmeire pecsétet tesz. Így téríti el az embert a rossz cselekedettől, és így óvja meg az embert a kevélységtől. Így akarja megőrizni lelkét a sírtól, és életét, hogy ne döfje át fegyver. Így fegyelmezi fekvőhelyén fájdalommal és csontjainak szüntelen háborgásával. Megutáltatja vele az ételt, lelkével kedvenc eledelét. Húsa lesoványodik, alig látható, azelőtt nem látható csontjai kiállnak. Közeledik lelke a sírgödörhöz és élete a halottakhoz. Ha van mellette egy angyal a sok közül, aki közvetítőként melléáll, és megmondja az embernek kötelességét, akkor könnyűül rajta Isten, és ezt mondja: Váltsd ki, hogy ne jusson a sírba, elfogadom a váltságdíjat! Teste duzzad az ifjúságtól, visszatér fiatalsága. Istenhez könyörög, és ő kegyelmes lesz hozzá, megengedi, hogy arcát örvendezve nézze, és újból elfogadja őt igaznak. Ő pedig éneken mondja el az embereknek: Vétkeztem, mert görbévé tettem az egyenest, de Isten nem eszerint fizetett meg nekem. Megváltott engem, hogy ne jussak a sírba, és életem a világosságban gyönyörködjék. Mindezt kétszer-háromszor is megteszi Isten az emberrel, hogy visszahozza őt a sírból, és ráragyog az élők világossága.

Szól Isten különleges módon, meglátogat természetfeletti módon, hogy visszahozzon bennünket a sírból, a sötétségből az élők világosságába – azt mondja Jób: kétszer vagy háromszor. Ez a kegyelem kairosza, amit a Károli fordítás így hív: „a kellemes idő”. De ebből nincs túl sok! Isten mindig vár, bármikor és bármilyen mélységből vissza lehet térni hozzá, de van néhány különleges alkalma minden ember életének, amikor Isten el is megy érte, amikor megkönnyíti ezt a visszatérést, amikor Ő indul el, hogy meglátogasson, amikor Ő jön utánad a legnagyobb mélységekbe is. Ez a te személyes meglátogatásod ideje, és egy életben kétszer vagy háromszor történik ilyen. Ezért fogadd el Jézust, amikor megteheted, mert lehet, hogy ha elmulasztod most, nem lesz több ilyen kellemes idő, és csak nagy-nagy vargabetűk után, sok sebbel az életedben lesz másik lehetőség. A meglátogatás idején Isten keres meg téged. Ha eltékozlod ezeket az alkalmakat, akkor már neked kell egyedül visszatálnod Istenhez, ami nem lehetetlen, de sokkal nehezebb, mint megragadni a meglátogatások idejét.

És nagyon kell vigyázni arra is, hogy a meglátogatás visszautasításának akár végleges negatív következménye is lehet. A **Máté 8-ban** le van írva egy nagyon szívzaggató történet – az egyik része egy nagy győzelem, de a befejezése ennek a történetnek egy tragédia. Amikor Jézus meglátogatja Gadara vidékét, azt a vidéket, amely felett megszállottak uralkodtak, amelynek a lakóit – úgy írja a Biblia – terrorizálták ezek a megszállott emberek, és megszabadítja őket, akkor felkeresik Jézust a város vezetői, és azt mondják, hogy menj el innen, mert te rosszabb vagy, mint ezek a hitetlen, bűnös és megszállott emberek. Mert miattuk nem pusztult el a kétezer disznó, miattuk nem ért bennünket ilyen nagy anyagi kár, de miattad igen. És ha a meglátogatásért, a szabadulásért ilyen árat kell fizetni, akkor inkább nem kérünk belőle! Gondoljátok el, ezeknek az embereknek többet ért a disznónyájuk, mint Jézus látogatása és szabadítása és mint a gyermekeik generációja! És de sok gyülekezet viselkedik ugyanígy! Volt, ahol kimondták gyülekezeti tanácskozáson, hogy ha a fiataloknak modern zene kell, akkor inkább menjenek el! El is mentek, és az a gyülekezet azóta is csak haldoklik. Ha az ébredés azzal jár, hogy bejönnek a hajléktalanok a gyülekezetbe, vagy a miniszoknyás nők, a hosszú hajú rockerek, akkor inkább nem kell az ébredés! Ha meg kell változnunk, ha le kell mondanunk dolgokról, ha nekünk kell fizetni, ha meg kell magunkat tagadni, ha változtatni kell az alkalmainkon, a liturgiánkon, akkor inkább ne is jöjjön Jézus! Akkor ne látogasson meg bennünket Isten!

És tudjátok mi lesz az ilyen gyülekezetekkel? Az, amit kérnek és szeretnének. Isten ezt a kérésüket is meghallgatja. És kivonul onnan, ahogy Jézus is elhagyta Gadara földjét. De akkor annak a gyülekezetnek vége! Így jártak a farizeusok is. Őket is meglátogatta Jézus Jeruzsálemben – ostorral. De az ostor még mindig a kegyelem ideje volt, hátha rájönnek arra, hogy a Templomból nem kellene üzletet csinálni. Mert ekkor a Templom még mindig „az én atyám háza, az imádság háza”. De eljött az az idő, amikor Jézus többé nem csattogtatta az ostort, hanem így beszél a **Máté 23:37-38-ban**:

Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölod a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk szárnya alá gyűjti a csibéit, de ti nem akartátok! Íme, elhagyottá lesz a ti házatok.

Az ostornál még azt mondja Jézus: ez az én házam – de itt azt mondja: ez már a ti házatok, csak hogy én ebbe többé nem megyek be! Tessék, tartsátok meg az egyházatokat, a gyülekezeteiteket, mert nekem már nem kell – néhány év múlva már úgysem lesz belőle semmi, még az épületet is lerombolják! Ha annyira kellenek nektek a tradícióitok, a saját megszokásaitok, az énekeitek, az öltözködési szokásaitok, ha jobban kellenek nektek ezek, mint én vagy az elveszettek, akkor tartsátok meg – de én elhagylak benneteket! Így fogja kimondani Isten az ítéletet jónéhány egyházra és gyülekezetre, amelyek nem engedik be Őt és amelyek nem engedik Isten Szent Szellemét munkálkodni, és a folyamatos kritizálásaikkal, vádaskodásaikkal, önzésükkel csak megoltják a Lelket. Amelyeknek a pásztorai és vezetői, vagy akár a tagjai kisajátítják azt a gyülekezetet, ami egyébként sem az övék, hanem Jézusé, és amikor Isten meglátogatná őket, amikor elküldené a felkentjeit, a meglátogatás embereit, akkor azokat is csak kritizálják, kifúrják és elűzik. Akkor majd az isteni látogatás helyett eljön a sátáni meglátogatás, és eljönnek az ellenségek, és kifosztják, megszégyenítik és lerombolják ezeket az egyházakat és gyülekezeteiket! Ezért nagyon vigyázzatok, hogy el ne utasítsátok az isteni meglátogatásokat, ne legyetek olyanok, mint a gadarai vagy a jeruzsálemi vezetők, mert Isten elvonul az ilyen helyekről és magukra hagyja őket, a Sátán prédájául. És az ilyen gyülekezetek úgy fognak járni, mint Saul vagy Sámson, akik sokáig észre sem vették, hogy Isten Szelleme már rég elhagyta őket, de a végük nagy bukás lett. Pedig nem erre voltak kiválasztva, de elutasították Istent, és ezzel elvesztek. Vegyétek végre észre, hány gyülekezet fogy el, épül le, üresedik ki, öregedik el, mert elmennek belőlük már nem is csak a fiatalok, hanem a középkorúak és a családok is, hány hatalmas templom kong üresen és hány imaházat kellett bezárni és eladni, mert elutasították a meglátogatás idejét!

1Péter 2,12

Tisztességesen éljetez a pogányok között, hogy ha valamivel rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, a ti jó cselekedeteiteket látva, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

Ez az utolsó igeszakasz a meglátogatás idejéről. És ez arról szól, hogy ha mi tisztességesen és szentül élünk, ha ránk az hitből fakadó jó cselekedetek jellemzőek, akkor mások számára is generálhatunk isteni meglátogatásokat. Mert a mi bizonyágtételünk lesz Isten útkészítője más emberek életében is.